

[Sigsgaard.]

Grundlaget for drøftelser i denne retning må imidlertid efter min opfattelse i hvert fald være, at vi anerkender de rekreative fags ligestilling med skolens øvrige fag.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg er ligesom det ærede medlem hr. Helveg Petersen tilhænger af at mane myter i jorden, når man kan, og jeg skal meget gerne herfra slå fast, at det var ikke det ærede medlem hr. Helveg Petersen, jeg tænkte på, da jeg i bemærkningerne skrev om den forhastede optimisme. Men man tør nok sige, at når man ser, hvad lærerbegrænsningsudvalget — undskyld, lærerbehovsudvalget — har sagt gennem årene, så er der mange citater at hente til underbyggelse af, hvad forhastet optimisme er. Det var nok mere dér, mine tanker var henne. Det behøver jeg for så vidt ikke at lægge skjul på. Det kan ikke være illoyalt over for lærerbehovsudvalget i dets nuværende skikkelse, at jeg fremførte alle de citater på stribe sidste gang, som det ærede medlem sikkert erindrer.

Jeg vil gerne vedrørende vikaruksendelsen — uden i øvrigt at komme ind på enkeltheder — sige, at når det ærede medlem hr. Poul Hartling, der kender disse problemer fra sit daglige virke på seminariet, siger, at det er et føleligt afbræk, så er jeg i og for sig enig heri. Men som jeg nævnte før, er det ikke længe siden, jeg på et andet seminarium hørte, hvilken værdi udsendelsen havde, og hvor meget vi måtte gøre for at opretholde den. Synspunkterne er altså ikke helt sammenfaldende. Men lad os nu drøfte det, når vi kommer frem til læreruddannelsesloven, hvor spørgsmålet vel hører hjemme.

Men så må jeg tillade mig at sige én ting. Det ærede medlem hr. Poul Hartling ved, hvor megen respekt jeg har for ham som pædagog; men den respekt var lige ved at få et lille knæk. Hvis det virkelig forholder sig sådan, at fordi man sender seminarieklasser ud i 6 måneder i det næstsidste år, man har dem, så har de ifølge det ærede medlem „glemt alt, hvad de har lært“, når de kommer tilbage, så vil jeg kraftigt henstille til det ærede medlem, at han går hjem på sit seminarium og lægger undervisningen om, for så må der være noget i

vejen med den. Jeg tror nu ikke, det er rigtigt; jeg tror ikke, det er så galt, som præsten prædiker. Jeg vil ikke håbe, det er rigtigt; men skulle det være det, synes jeg man må tage det op.

Det ærede medlem hr. Helveg Petersen var inde på udvidelsen af kapaciteten i disse år, og jeg vil gerne understrege de tal, som står i bemærkningerne: i 1961 blev der dimitteret 1.751 elever, og i 1967, ved vi i dag, vil der blive dimitteret 2.900; det er en stigning på 70 pct. i løbet af 6 år. Når jeg gerne vil fremhæve det, er det for at sige, at hvis fortjeneste det end er, så er det ikke i første række min, jeg er så ny i embedet, så her må æren gives andre steder hen; det vil jeg også gerne understrege.

Det ærede medlem hr. Sigsgaard advarede mig imod for megen optimisme med hensyn til hans endelige stilling, og det er selvfølgelig rigtigt, det skal jeg tage til efterretning. Det er rigtigt nok, at sidste gang gik det sådan, at ordføreren for det ærede medlems parti var overordentlig positiv ved første behandling og endte med at overlade arbejdet til os ved tredje behandling. Men jeg håber, at det ikke går lige sådan denne gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Dupont: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om den amtskommunale beskatning [af Alfred Bøgh m. fl.]

(Lovforslaget (nr. 77) findes i tillæg A. sp. 1069, fremsættelsen i tidenden sp. 2240).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal på regeringens vegne knytte nogle